

ร่วมสืบสาน ประเพณีรับบัว

ตำนานแห่งสายน้ำของชาวบางพลี

ณ วัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง

งานประเพณีรับบัวเริ่มตั้งแต่วันที่ ๒๐-๒๘ ต.ค. ๕๘
(วันโยนบัว ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ เริ่มเวลา ๐๗.๐๐ น.)

One Traditional Only The World, Oct 20-28, 2015 [Oct 26, 2015 Start Rubbua Traditional at 7.00 Am.]

พ.ศ. ๒๔๗๗

พ.ศ. ๒๕๕๑

พ.ศ. ๒๕๕๒

ประเพณีรับบัวพร้อมสืบสาน
ไทยรามัญลาวร่วมกันทุกแห่งหน
สุขสมโภชโชติช่วงมิ่งมงคล
มหรตพมหาชนได้กลมเกลียว

ประเพณีหลวงพ่อโตและประเพณีรับบัว

ถ้าจะกล่าวถึงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สุดแห่งวัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง หลายคนจะต้องกล่าวถึง **"หลวงพ่อโต"** พระพุทธรูป วาริปาฏิหาริย์ (ลอยมาทางน้ำ) เป็นที่พึ่งทางใจของชาวบางพลีมานานแสนนาน จนกระทั่งมาถึงตำนาน **ประเพณีรับบัว ๑ เดียวในโลก** ประเพณีรับบัวที่สาธุชนร่วมสืบสาน เป็นตำนานแห่งสายน้ำของชาวบางพลี ณ วัดบางพลีใหญ่ใน พระอารามหลวง ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ ที่พระเดชพระคุณ **พระโสภณพัฒนากร เจ้าอาวาสฯ** พร้อมคณะกรรมกรวัด และทางอำเภอ บางพลีได้ร่วมสืบสานประเพณีโบราณ เพื่อเกิดทุนบารมี **"หลวงพ่อโต"** พระศักดิ์สิทธิ์ ของชาวบางพลี

ประวัติประเพณีรับบัว... ย้อนรอยวิถีชีวิตชาวบางพลี ร่วมสืบสาน ประเพณีรับบัว **"ประเพณีรับบัว เปรียบเสมือนสายใยแห่งความกลมเกลียว อันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เสมอเหมือนเสมือนญาติระหว่างชาวไทย ชาวลาว และชาวมอญ ที่พำนักอยู่อย่าง-**

พ.ศ.๒๕๕๓

พ.ศ.๒๕๕๔

พ.ศ.๒๕๕๕

ร่วมเย็นเป็นสุขภายใต้ร่มบารมีอันศักดิ์สิทธิ์ ของหลวงพ่อโต-
ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ หล่อหลอมจิตวิญญาณ
และมิตรไมตรีเข้าไว้ด้วยกันอย่างแน่นแฟ้น เป็นมิ่งมงคลแห่ง
ชีวิตสืบต่อมาช้านาน" ก่อกำเนิดสายน้ำแห่งชีวิต สู่ประเพณีรับบัว
ในครั้งอดีต ณ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มีชาวบ้าน
จำนวนหนึ่ง ตั้งถิ่นฐานพำนักอาศัยอยู่โดยแบ่งเป็นชาวไทย ชาว
ลาว และชาวมัณเฑียร ซึ่งประกอบสัมมาอาชีพแตกต่างกันออกไป
ครั้งหนึ่งได้ร่วมปรึกษาหารือและมีความเห็นพ้องต้องกันว่าจะ
ร่วมมือ ร่วมใจกันพัฒนาพื้นที่ที่กว้าง เต็มไปด้วยป่ารกชัฏนี้ เพื่อ
ใช้ประโยชน์ในการทำเกษตรกรรม กล่าวคือในขณะนั้นพื้นที่
ส่วนใหญ่ของลำคลอง ล้วนรายรอบไปด้วย พงอ้อ กอแขม และ
วัชพืชนานาพันธุ์ อีกทั้งยังมีบรรดาสัตว์อันตรายในละแวกใกล้
เคียงอีกด้วย ส่วนทางทิศใต้มีป่าแสมล้อมรอบ น้ำมีสภาพเป็น
น้ำเค็ม และส่วนทางทิศเหนือประกอบด้วยบึงใหญ่ที่มีบัวหลวง
งอกงามหนาแน่นอยู่ทั่วบริเวณ ชาวไทย ชาวลาว และชาวมัณเฑียร
จึงลงแรงร่วมใจ พัฒนาผืนดินบริเวณนั้นอย่างแข็งขันเรื่อยมา

จนกระทั่งมาบรรจบกับทางสามแยก คือ ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ
ทิศเหนือ และทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ประกอบด้วย ปากน้ำ
ลำคลอง ๓ สาย คือ คลองสลุต คลองชวดลากข้าว และคลอง
ลาดกระบัง ทั้ง ๓ ฝาย จึงกระทำการตกลงและมีความเห็นว่า
จะแยกย้ายกันไปประกอบอาชีพตามลำคลองทั้ง ๓ สายนี้ ด้วย-
ประสงค์จะทดลองเพื่อได้รู้ถึงภูมิประเทศทั้งหมดว่า ที่ใด ทิศทาง
ใดจะเหมาะสมสำหรับการประกอบอาชีพ ทั้งด้านการค้าขาย
และเกษตรกรรมมากกว่ากัน จึงแยกย้ายกันไปดังนี้ ชาวไทยไป
ตามคลองชวดลากข้าว ชาวลาวไปตามคลองสลุต และสุดท้าย
ชาวมัณเฑียรไปตามคลองลาดกระบังจนกระทั่งระยะเวลา ๒-๓ ปี
ถัดมา ชาวมัณเฑียรที่แยกไปประกอบอาชีพ ณ คลองลาดกระบัง
เริ่มมีรายได้และผลผลิตที่ตกต่ำ เนื่องจากประสบปัญหาจากศัตรู
พืช จำพวกนกและหนูชุกชุม เข้ามาทำลายพืชสวนไร่นา บังเกิด
ความเสียหายเป็นอันมาก จึงตัดสินใจที่จะอพยพโยกย้ายกลับสู่
ถิ่นฐานเดิม คือฝั่งบ้านปากปลัดอำเภพระประแดง จังหวัดสมุทร-
ปราการ มีกำหนดการเดินทางในช่วงย่ำรุ่งของวันขึ้น ๑๔ ค่ำ

๗.๗.๒๕๕๕

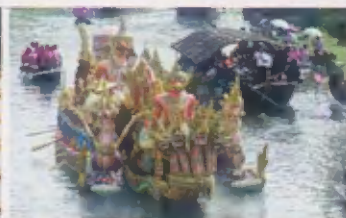
๗.๗.๒๕๕๖

๗.๗.๒๕๕๗

นือ
น้ำ
อง
ว่า
ย-
ทาง
าย
ไป
้าย
ก ปี
ัง
ได้
กิต
บสู่
ทร-
คำ-

เดือน ๑๐ พร้อมกับได้ชักชวนกันเก็บดอกบัวหลวงในบึงบริเวณใกล้เคียงเป็นจำนวนมากมายเพื่อเตรียมนำไปบูชาพระศาสดาพัน ณ จุดหมายปลายทาง พร้อมกับได้ออกความปรารถนาต่อชาวไทยที่ใกล้ชิดสนิทสนมกันเป็นอย่างดีว่า เมื่อถึงวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๐ ในปีต่อไปนั้น ขอให้ชาวไทยทั้งหลายช่วยกันรวบรวมเก็บเอาดอกบัวหลวงไปไว้ ณ วัดหลวงพ่อด (วัดบางพลีใหญ่ใน) พร้อมมอบให้กับพวกตน (ชาวมัจฉา) เพื่อนำไปเป็นดอกไม้ สำหรับเป็นพุทธบูชาในวันออกพรรษาต่อไป ด้วยน้ำใจไมตรีของชาวไทยที่มีต่อชาวมัจฉาเสมอมา จึงมีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะกระทำตามที่ชาวมัจฉาได้ร้องขอไว้ หลังจากนั้นชาวมัจฉาจึงได้พากันกราบนมัสการหลวงพ่อด อีกทั้งยังอัญเชิญน้ำมันศักดิ์สิทธิ์ติดตัวไปด้วย เพื่อความเป็นสิริมงคล แล้วจึงได้ลากลับบ้านปากลัด เพื่อนำดอกบัวไปบูชาพระศาสดาพันต่อไป ในปีต่อมาเมื่อครบกำหนดวันขึ้น ๑๔ ค่ำ เดือน ๑๐ อีกครั้ง ชาวไทยจึงได้ช่วยกันเก็บรวบรวมดอกบัวหลวงมาไว้ ณ วัดหลวงพ่อด (วัดบางพลีใหญ่ใน) ตามสัญญาที่ได้ให้ไว้กับชาวมัจฉา ซึ่งชาว-

รามัญได้เดินทางมารับดอกบัวหลวงเหล่านั้นในเวลา ๓.๐๐-๔.๐๐ นาฬิกาทุกครั้งด้วยการโดยสารเรือขนาดใหญ่จำนวนหลายสิบลำ ซึ่งแต่ละลำสามารถบรรจุคนได้ถึง ๕๐-๖๐ คน และทุกครั้งที่ได้เดินทางมานั้น ชาวมัจฉาพร้อมใจกันส่งเสียงร้องรำทำเพลงล่องมาตามลำน้ำ เพิ่มความครื้นเครงสนุกสนานตลอดเส้นทางแสดงถึงไมตรีจิตและมิตรภาพที่มอบให้แก่กันเสมอมา **พร้อมกันนี้ชาวไทยจึงได้จัดเตรียมสำหรับคาวหวานนานาชนิดไว้รับรองอย่างเพียบพร้อมเมื่ออัมมำสำราญกันครบถ้วนแล้วชาวมัจฉาจึงนำดอกบัวหลวงไปบูชาหลวงพ่อดในวิหารของวัดและอัญเชิญน้ำมันศักดิ์สิทธิ์กลับไปยังบ้านเรือนของตน เพื่อความเป็นสิริมงคล และนำดอกบัวหลวงอีกส่วนหนึ่งกลับไปบูชาพระศาสดาพัน ณ วัดของพวกตนเองต่อไป และด้วยเหตุนี้ จึงเป็นประวัติความเป็นมาของ “ประเพณีรับบัว” ประเพณีอันดีงาม ที่สืบทอดต่อเนื่องกันมาอย่างช้านาน**

กำหนดการ

งานประเพณีรับบัว ๙ วัน ๙ คืน

๑๗ ต.ค. ๕๔	เวลา ๑๓.๐๐ น.	ประชุมร้านค้าของหนึก (ชิงช้า,ม้าหมุน)
๒๐ ต.ค. ๕๔	เวลา ๙.๐๐ น.	ประชุมร้านค้าของเบา (เสื้อผ้า,ของเล่น,ของกิน /เริ่มเข้างานประเพณีรับบัว)
๒๓ ต.ค. ๕๔	เวลา ๑๐.๓๐ น.	พิธีเปิดประเพณีรับบัว (ราชาแห่งฤดู)
๒๔ ต.ค. ๕๔	เวลา ๔.๐๐ น.	ขบวนแห่เรือหลวงพ่อโตทางรถ
๒๕ ต.ค. ๕๔	เวลา ๔.๐๐ น.	ขบวนแห่หลวงพ่อโตทางเรือ
	เวลา ๙.๓๐ น.	การแข่งขันเรือพาย ชิงถ้วยพระราชทาน
๒๖ ต.ค. ๕๔	เวลา ๗.๐๐ น.	พิธีโยนบัว ลักการะองค์หลวงพ่อโต/ชมการประกวดขบวนเรือสวยงาม

งานประเพณีรับบัวมีจนถึงวันที่ ๒๘ ต.ค. ๕๔

(งดการขายสุราของมีนเมา การพนัน การพนันประเภทสองทุกชนิด ตามกฎหมายเดรสมาคม)

“ประเพณีรับบัว”
เปรียบเสมือนสายใย
แห่งความผูกพันเกื้อกูล
อันเป็นน้ำหนึ่ง
ใจเดียวกัน
เพื่อเอื้อเฟื้อ
เสริมอุปนิสัย

...ชมมหรสพ ฟรี ตลอดงาน เลือกซื้อสินค้าจากร้านค้ามากมาย...

ขอเชิญร่วมทำบุญ ถวายเป็นพระราชทาน ปี ๒๕๕๘

ทำบุญ ๑๒๐ บาท รับเหรียญเสมาหลวงพ่อโต
มหาบารมี รุ่น ๑ พระอารามหลวง เนื่อกะไหล่ทอง

องค์ประธานจุดเทียนชัย (ราชาฤกษ์ ๑๓.๒๙ น.)

เจ้าพระคุณสมเด็จพระมหาธีรราชเจ้า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช เจ้าอาวาสวัดปากน้ำ กรุงเทพมหานคร

องค์ประธานดับเทียนชัย (มหัทธโนฤกษ์ ๑๖.๒๑ น.)

พระมงคลสุตฺธิคุณ (หลวงพ่อฟู) วัดบางสมัคร ฉะเชิงเทรา

ติดต่อสอบถาม ๐๘๑ ๙๒๕ ๒๘๔๔ (สร้างจำนวนจำกัด)

